

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

16 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusatii Andrei și de către inculpatul Ababii Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Ababii Constantin XXX, născut la XXX, originar din XXX, domiciliat în XXX

și

Bordeianu Marcela XXX, născută la XXX, originară din XXX, domiciliată în XXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 25.11.2013 – până la 30.06.2016

instanța de apel:

de la 05.08.2016 – până la 12.09.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 12.11.2018 – până la 16.04.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț din 30 iunie 2016, Ababii Constantin a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(1) și 287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor.

Procesul penal intentat în baza art.287 alin.(1) Cod penal a fost încetat în temeiul art.332 alin.(2) și art.391 alin.(2) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta constituie o contravenție, cu încetarea procesului contravențional și liberarea de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului de prescripție.

Ababii Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare.

În temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Prin aceeași sentință, Bordeianu Marcela a fost achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Lungu Mihail a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordine civilă.

2. Prima instanță a constatat că *Ababii Constantin*, de către organul de urmărire penală, a fost învinuit că:

- la o dată nestabilă de la începutul lunii august 2013, pe la ora 12:00, când a pătruns ilegal cu automobilul de model „Toyota” pe teritoriul SRL „Linavan” din extravilanul localității Parcova, r-nul Edineț care, conform contractului de vânzare-cumpărare din 2886/04 din 04.06.2004, îi aparține cu drept de proprietate lui Babii Vasile, unde continuându-și acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței, cu încălcarea prevederilor art.29 din Constituția RM, care garantează inviolabilitatea domiciliului, fără consimțământul proprietarului Babii Vasile sau a altor lucrători a efectuat înregistrări video din salonul automobilului, refuzând la cerea angajatei Parasca Lilia părăsirea teritoriului.

- la o dată nestabilă a lunii august 2013, aproximativ peste 7 zile de la prima pătrundere pe teritoriul SRL „Linavan”, unde în jurul orei 13:00, din nou a pătruns în automobilul de model „Audi” pe acest teritoriu, deplasându-se și din salon efectuând înregistrări video;

- la o dată nestabilă de la mijlocul lunii august 2013, pe la ora 10:00, când a pătruns cu automobilul de model „Toyota” pe teritoriul SRL „Linavan”, deplasându-se într-un depozit de prelucrare a lemnului, după care ieșind de pe acest teritoriu, aproximativ peste 20 de minute s-a întors, apropiindu-se de diferite obiecte și din salonul automobilului efectuându-le înregistrări video;

- la o dată nestabilă a lunii august 2013, pe la ora 16:00, din nou a pătruns cu automobilul de model „Toyota” pe teritoriul SRL „Linavan”, apropiindu-se de diferite obiecte și din salonul automobilului efectuându-le înregistrări video, nereacționând la cererea angajatului Morcov Igor de a părăsi teritoriul;

- la o dată nestabilă de la mijlocul lunii august 2013, pe la ora 13:00, din nou a pătruns cu automobilul de model „Toyota” pe teritoriul SRL „Linavan”, unde apropiindu-se de diferite obiecte le-a efectuat înregistrări video, refuzându-i proprietarului Babii Vasile părăsirea teritoriului;

- la data de 01 octombrie 2013, aproximativ ora 00:10, când a pătruns cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX pe teritoriul SRL „Linavan”, amplasat în extravilanul localității Parcova, r-nul Edineț, care conform contractelor de vânzare-cumpărare nr.2886/04 din 04.06.2004 și nr.2748/0 din 25.05.2004, îi aparține cu drept de proprietate lui Babii Vasile, unde continuându-si acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței și contrar prevederilor art.29 a Constituției RM, ce garantează inviolabilitatea domiciliului și a art.8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale fără consimțământul directorului Babii Vasile sau a altor lucrători, s-a aflat pe teritoriul întreprinderii aproximativ 50 min., făcând dezordine și deteriorând intenționat 70 foi din metal cu suprafața de 340 m.p., ce erau depozitate lângă șantierul de construcție, cauzându-i proprietarului un prejudiciu material considerabil în sumă de 40 800 lei;

- la data de 23 noiembrie 2013, aproximativ ora 22:30, a pătruns cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX pe teritoriul SRL „Linavan”, amplasat în extravilanul localității Parcova, r-nul Edineț, care conform contractelor de vânzare-

cumpărare nr.2886/04 din 04.06.2004 și nr.2748/0 din 25.05.2004, îi aparține lui Babii Vasile, unde continuându-si acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței și contrar prevederilor art. 29 a Constituției RM, ce garantează inviolabilitatea domiciliului și a art. 8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale, fără consimțământul lui Babii Vasile sau altor lucrători, s-a aflat pe teritoriul întreprinderii, refuzând să o părăsească la cererea paznicilor Lungu Mihail și Lupașco Coneliu;

- la data de 04 decembrie 2014, aproximativ ora 23:00, a pătruns cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX pe teritoriul SRL „Linavan”, amplasat în extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, care conform contractelor de vânzare-cumpărare nr.2886/04 din 04.06.2004 și nr.2748/0 din 25.05.2004, îi aparține lui Babii Vasile, unde continuându-si acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței și contrar prevederilor art.29 a Constituției RM, ce garantează inviolabilitatea domiciliului și a art.8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale, fără consimțământul directorului Babii Vasile sau altor lucrători, a pătruns pe teritoriul întreprinderii unde apropiindu-se de semiremorca de model „VAN HOOL” cu n/î XXX, i-a deteriorat farul de indicare a direcției;

- la data de 30 decembrie 2014, pe la ora 11:30, s-a apropiat de teritoriul SRL „Linavan” din extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, ce-i aparține lui Babii Vasile conform contractelor de vânzare-cumpărare nr.2886/04 din 04.06.2004 și nr.2748/0 din 25.05.2004, unde continuându-și acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței, încălcând art.29 a Constituției RM și art.8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale, fără consimțământul lui Babii Vasile sau altor lucrători, a pătruns pe teritoriul întreprinderii și apropiindu-se de șopronul pentru depozitare a lăzilor, a cărui construcție era autorizată de primăria localității Parcovă, a efectuat unele măsurări, refuzându-i lui Babii Vasile părăsirea teritoriului;

- la data de 03 ianuarie 2014, pe la ora 01:15, a pătruns cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX pe teritoriul SRL „Linavan” din extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, care conform contractelor de vânzare-cumpărare nr.2886/04 din 04.06.2004 și nr.2748/0 din 25.05.2004, îi aparține lui Babii Vasile, unde continuându-si acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței și contrar prevederilor art.29 a Constituției RM, ce garantează inviolabilitatea domiciliului și a art.8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale, fără consimțământul directorului Babii Vasile, s-a aflat ilegal pe teritoriul respectivei întreprinderi;

- la data de 08 noiembrie 2013, pe la ora 11:20, când împreună cu executorul judecătoresc Bordeianu Marcela au pătruns intenționat cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser”, cu n/î XXX, sub conducerea primului, fără consimțământul administrației SRL „Linavan” pe teritoriul ce-i aparține cu drept de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.2254 din 24.05.2004, refuzând contrar prevederilor art.29 din Constituția RM, care garantează inviolabilitatea domiciliului,

părăsirea lui la solicitarea contabilului Parasca Liliana, până la apariția directorului întreprinderii ce le-a comunicat despre somația organelor de drept.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Ababii Constantin au fost calificate în baza art.179 alin.(1) Cod penal.

Prin aceeași sentință, prima instanță a constatat că Ababii Constantin, de către organul de urmărire penală, a fost învinuit pentru faptul că în noaptea spre data de 03 ianuarie 2014, pe la ora 01:15, în timp ce se afla pe teritoriul SRL „Linavan”, unde prin lipsă de respect față de societate, prin săvârșirea unor acțiuni ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, a coborât din automobilul de model „Toyota Land Cruiser”, cu n/î XXX, și apropiindu-se de paznicul Ciubotaru Veniamin, într-un mod demonstrativ, exprimat prin cinism și obrăznicie deosebită, comportare batjocoritoare față de cetățeni, fără nici un motiv a efectuat o împușcătură din pistolul „Baikal-442”, nr. XAM 3899, în roata autocamionul de model „Renault Midlun”, care staționa pe teritoriul SRL „Linavan”.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Ababii Constantin au fost calificate în baza art.287 alin.(3) Cod penal.

Prin aceeași sentință, prima instanță a constatat că Ababii Constantin, la data de 18 august 2013, pe la ora 10:00, aflându-se la bazinul acvatic cu nr. cadastral 413810.101.65 din extravilanul localității Parcova, r-nul Edineț, pe care îl gestionează conform contractului de arendă nr.1990 din 10.05.2001 (3990-1/04) și acordul adițional nr.3040 din 26.06.2004 (3990-2/04), deși începând cu data de 26 iulie 2013, se afla cu primăria locală în litigiu de reziliere a contractului, manifestând lipsă de respect față de societate, prin săvârșirea unor acțiuni ce atentează la regulile sociale și morale de conviețuire, s-a apropiat de Lungu Corneliu, Lungu Vasile și minorul Lungu Cristi, care se aflau la pescuit cu permisiunea primarului Snegur Marcel și, demonstrativ, prin cinism și obrăznicie deosebită, precum și comportare batjocoritoare față de cetățeni, fără nici un motiv i-a înjurat și amenințat cu aplicarea violenței în modalitatea pe care ei o vor alege – fie împușcați, fie bătuți.

În aceeași zi, aproximativ la 10:25, continuându-și acțiunile îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, s-a apropiat de Gurbuli Vitalie, Botnaru Ghenadie, Rusanovschi Vadim, care cu permisiunea primarului Snegur Marcel pescuiau la același bazin acvatic, înjurându-i și aplicându-i lui Rusanovschi Vadim 2-3 lovituri cu palma peste cap, după care luând de la Rusanovschi Vadim și Gurbuli Vitalie undițele, le-a deteriorat, amenințându-i cu deteriorarea parbrizului automobilului de model „Mercedes” cu n/î XXX ce-i aparține lui Gorbuli Vasile, parcat în preajmă, precum și cu aplicarea forței fizice și asmuțarea cu câini de rasă caucaziană în cazul în care vor reveni la pescuit.

Prin aceeași sentință, prima instanță a constatat că Ababii Constantin, în seara de 23 noiembrie 2013, pe la ora 22:30, aflându-se pe teritoriul SRL „Linavan”, unde intrase cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX, în timp ce paznicii Lungu Mihai și Lupașco Corneliu, ce se aflau la serviciu, îi cereau părăsirea teritoriului, i-a aplicat ultimului o lovitură cu pumnul peste umărul stâng, cauzându-i, potrivit raportului de expertiză medico-legală, vătămări corporale neînsemnate, după care i-a aplicat lui Lungu Mihai o lovitură cu pumnul în regiunea cutiei toracice și în față, cauzându-i potrivit raportului de expertiză medico-legală fractura coastelor 2 și 3 pe dreapta, care se califică ca vătămări corporale medii.

Prin aceeași sentință, prima instanță a constatat că *Bordeianu Marcela*, de către organul de urmărire penală, a fost învinuită în faptul că la data de 08 noiembrie 2013, la ora 11:20, în calitate de executor judecătoresc, în lipsa unui titlu executoriu sau a unui alt act ce i-ar legitima acțiunile, având încheiat cu Ababii Constantin doar un contract de prestare a serviciilor nr.2 din 08.11.2013, obiectul căruia îl constituie „constatarea faptelor și a stărilor de fapt”, în baza căruia, cu automobilul „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX, a pătruns intenționat împreună cu acesta, fără consimțământul administrației SRL „Linavan”, pe teritoriul ce-i aparține cu drept de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.2254 din 24.05.2004, refuzând, contrar prevederilor art.29 din Constituția RM, care garantează inviolabilitatea domiciliului, părăsirea lui la solicitarea contabilului Parasca Liliana, până la apariția la fața locului a directorului întreprinderii, care le-a comunicat despre somarea organelor de poliție.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui *Bordeianu Marcela* au fost încadrate în baza art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. La data de 03 august 2016, de către procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Ababii Constantin să fie condamnat în baza art.179 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; în baza art.287 alin.(1) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis; în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

- *Bordeianu Marcela* să fie recunoscută vinovată și condamnată în baza art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal la 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 3 ani, cu privarea, în temeiul art.65 alin.(3) Cod penal, de dreptul de a ocupa funcția de executor judecătoresc pe un termen de 4 ani.

De asemenea, să fie admisă în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra despăgubirilor să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

În motivarea apelului, procurorul a invocat următoarele:

- privind episoadele comiterii de către inculpați a infracțiunii de violare de domiciliu, prima instanță neîntemeiat i-a achitat pe ultimii, printr-o apreciere neobiectivă a probatoriului, cu constatarea eronată a aspectelor faptice a cauzei doar din declarațiile lor de nerecunoaștere a vinovăției, fără o apreciere obiectivă a depozițiilor părții vătămate și ale martorilor acuzării;

- prima instanță eronat a apreciat constatările din procesele-verbale de cercetare la fața locului și de examinare a obiectelor, greșit considerând că drumul asfaltat de pe teritoriul SRL „Linavan” se află în proprietate publică, fapt ce vine în contradicție cu depozițiile reprezentantului OCT Edineț, Neagu Eugen potrivit cărui întregul teren cu nr. cadastral 4138101167, cu suprafața de 0,8547 ha, constituie proprietatea SRL „Linavan”, iar potrivit inginerului cadastral Carp Natalia, terenul cu nr. cadastral 41381010168 a fost arendat de către SRL „Linavan” pe perioada 2012 - 2015, având suprafața de 40,6049 ha constituie proprietate publică. În anul 2003, administrația

publică locală a comunei Parcovă, r-nul Edineț a înstrăinat SRL „Bronic-Nord” multiple construcții.

Sub acest aspect, apelantul a invocat inconsistența argumentului primei instanțe, precum că dreptul de proprietate a SRL „Linavan” asupra terenului a fost anulat (f.d. 101-103, 193-194, vol. VI), în acest sens fiind pronunțate noi hotărâri (f.d. 140-143, 148), or prima instanță nu a atras atenție asupra faptului că hotărârile judecătorești în privința SRL „Linavan” se referă la alte imobile decât cele indicate în învinuire și, drept consecință, a efectuat constatări eronate;

- persistă o contradicție în constatările primei instanțe, care pe de o parte susține nepătrunderea inculpaților pe teritoriul SRL „Linavan”, deoarece terenul nu era îngrădit, căile de acces la el fiind drumuri proprietate publică, iar pe de altă parte susține că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii în sensul art. 14 alin. (2) Cod penal - nu prezintă gradul prejudiciabil al infracțiunii, incorect constatând și lipsa datelor obiective ce ar demonstra deteriorarea farurilor automobilului și a foilor de țiglă metalică cu cauzarea de daune materiale, deși partea vătămată Babii Vasile susține repararea primelor și reutilizarea celor din urmă la acoperirea imobilului;

- este neîntemeiat refuzul primei instanțe de a viziona și de a pune la baza sentinței de condamnare înregistrările video de pe CD-urile prezentate de către partea vătămată Babii Vasile privind pătrunderea lui Ababii Constantin în depozit, sub pretextul dobândirii lor fără autorizația judecătorului de instrucție, chiar dacă ele au fost recunoscute de către organul de urmărire penală în calitate de corpuri delictive, în temeiul art. 93-94 Cod de procedură penală;

- privind episodul comiterii de către Ababii Constantin a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, se constată lipsa unei aprecieri obiective din partea instanței a urmărilor prejudiciabile cauzate prin acțiunile huliganice ale inculpatului, care în prezența unui minor a manifestat lipsă de respect față de societate, amenințându-i pe Lungu Corneliu și Lungu Vasile cu aplicarea violenței, cu asmuțirea câinilor, deteriorarea undițelor, precum și a propunerea făcută părților vătămate de a-și alege modul în care vor fi maltratate, circumstanțe confirmate de către părțile vătămate și martorii oculari, însă omise de a fi luate în considerare la adoptarea sentinței. Totodată, prima instanță nu a specificat calificarea contravenției comise de către inculpat;

- adoptând soluția de achitare a lui Ababii Constantin de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, prima instanță a neglijat declarațiile martorilor, punerea în aplicarea a pistolului fiind confirmată și prin raportul de expertiză balistică, anexat la dosar, potrivit căruia tubul de cartuș ridicat de la fața locului este parte componentă a glontelui ce a fost tras din pistolul ridicat de la inculpat;

- în opinia acuzatorului, învinuirea înaintată inculpatei Marcela Bordeianu în baza art. 179 alin. (3) lit. a) Cod penal și-a găsit deplină confirmare prin depozițiile părții vătămate Babii Vasile, ale martorilor și înregistrările video.

3.2. La data de 08 iulie 2016, de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele SRL „Linavan”, care a solicitat casarea sentinței în partea achitării inculpaților, pronunțarea unei hotărâri de condamnare și aplicarea unor pedepse echitabile, invocând că inculpatul Ababii Constantin intenționat a săvârșit multiple infracțiuni grave și mai puțin grave, manifestând un comportament indecent și nerușinat, iar aplicarea art.90 Cod penal nu este nejustificată.

3.3. La data de 11 iulie 2016, avocatul Harunjen Artur în numele inculpatului Ababii Constantin și inculpatul, care au solicitat casarea sentinței în partea condamnării inculpatului, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ababii Constantin să fie achitat pe toate capetele de acuzare, în partea învinuirii înaintate în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând că prin ultimul raport de expertiză medico-legală, s-a exclus existența vătămarilor corporale medii la Lungu Mihail, care a refuzat trecerea repetată a examinării medico-legale; corectitudinea achitării inculpatului de sub învinuirea în baza art. 179 alin. (1) Cod penal rezidă în constatările din hotărârile judecătorești civile în privința a mai multor imobile amplasate pe sectorul de teren a SRL „Linavan”, unele fiind deja dărmate, chiar dacă erau înregistrate la OCT Edineț cu drept de proprietate, motiv care justifică și legalizează aflarea inculpatului pe teritoriul lor aferent, care în mare parte a fost ocupat în mod abuziv de către Babii Vasile, căruia nu i-a fost cauzat nici un prejudiciu material, de rând ce țigla metalică pretinsă a fi deteriorată, a fost instalată pe acoperisul unuia din imobile; anvelopa automobilului, pretinsă de a fi deteriorată de către inculpat, era în stare bună și a fost exploatată în continuare, fapt ce exclude folosirea armei, persoanele audiate în instanța de judecată nefiind martori oculari a evenimentelor pretinse a fi comise, depozițiile lor rezultând din cele invocate de partea vătămată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2018, apelul avocatului Harunjen Artur în numele inculpatului Ababii Constantin și inculpatul a fost respins ca nefondat, iar apelurile declarate de către procuror și de către avocatul Odobescu Ghenadie în numele părții vătămate SRL „Linavan” au fost admise, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Ababii Constantin:

- a fost liberat de răspundere penală în baza art.179 alin.(1) Cod penal (11 episoade) și art.287 alin.(1) Cod penal (2 episoade), în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, cu încetarea procesului penal în aceste părți;

- a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ababii Constantin i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În temeiul art.90¹ alin.(1) și (3) Cod penal, s-a dispus suspendarea parțială a executării pedepsei definitive, urmând ca 3 ani de închisoare să fie executați în condiții de detenție, iar în rest să fie suspendată executarea pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Prin aceeași decizie, Bordeianu Marcela a fost achitată de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Ababii Constantin în beneficiul SRL „Linavan”, a prejudiciu material în mărime de 40800 lei, iar în rest, pretențiile formulate de către părțile vătămate Lungu Mihai și Gorbuli Vasile, fiind lăsate fără soluționare.

4.1. În partea învinuirii înaintate lui Ababii Constantin în baza art.179 alin.(1) Cod penal, instanța de apel și-a exprimat dezacordul cu soluția de achitare, considerând drept rezultat al audierii martorilor acuzării, a reaprecierii probelor și a unei noi

interpretări a legii materiale, precum și având în vedere multitudinea de plângeri adresate poliției de către directorul SRL „Linavan” că vinovăția inculpatului a fost demonstrată pe toate cele unsprezece episoade de comitere a infracțiunii de violare de domiciliu.

În acest sens, instanța de apel a constatat dovedită vina inculpatului, în aceea că:

- la o dată nestabilă de la începutul lunii august 2013, pe la ora 12:00, când a pătruns ilegal cu automobilul de model „Toyota” pe teritoriul SRL „Linavan” din extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, care conform contractului de vânzare-cumpărare din 2886/04 din 04.06.2004 îi aparține cu drept de proprietate lui Babii Vasile, unde continuându-și acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței, cu încălcarea prevederilor art. 29 din Constituția RM, care garantează inviolabilitatea domiciliului, fără consimțământul proprietarului Babii Vasile sau a altor lucrători, din salonul automobilului efectua filmarea video, refuzând la cerința angajatei Parasca Lilia Ion de a părăsi teritoriul;

- la o dată nestabilă a lunii august 2013, aproximativ peste 7 zile de la prima pătrundere pe teritoriul SRL „Linavan”, unde în jurul orei 13:00 din nou a pătruns în automobilul de model „Audi” pe acest teritoriu, deplasându-se și din salon efectuând filmarea video;

- la o dată nestabilă de la mijlocul lunii august 2013, pe la ora 10:00, când a pătruns cu automobilul de model „Toyota” pe teritoriul SRL „Linavan”, deplasându-se într-un depozit de prelucrare a lemnului, după care ieșind de pe acest teritoriu, aproximativ peste 20 de minute s-a întors, apropiindu-se de diferite obiecte și din salonul automobilului efectuându-le filmarea video;

- la o dată nestabilă a lunii august 2013, pe la ora 16:00, din nou a pătruns cu automobilul de model „Toyota” pe teritoriul SRL „Linavan”, apropiindu-se de diferite obiecte și din salonul automobilului efectuându-le filmarea video, nereacționând la cererea angajatului Morcov Igor de a părăsi teritoriul;

- la o dată nestabilă de la mijlocul lunii august 2013, pe la ora 13:00, din nou a pătruns cu automobilul de model „Toyota” pe teritoriul SRL „Linavan”, unde apropiindu-se de diferite obiecte le-a efectuat filmarea video, refuzându-i proprietarului Babii Vasile părăsirea teritoriului;

- la datat de 01 octombrie 2013, aproximativ la ora 00:10, când a pătruns cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX pe teritoriul SRL „Linavan”, amplasat în extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, care conform contractelor de vânzare-cumpărare nr. 2886/04 din 04.06.2004 și nr. 2748/0 din 25.05.2004, îi aparține cu drept de proprietate lui Babii Vasile, unde continuându-si acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței și contrar prevederilor art. 29 a Constituției RM, ce garantează inviolabilitatea domiciliului și a art. 8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale fără consimțământul directorului Babii Vasile sau a altor lucrători, s-a aflat pe teritoriul întreprinderii aproximativ 50 min., făcând dezordine și deteriorând intenționat 70 foi din metal cu suprafața de 340 m.p., ce erau depozitate lângă șantierul de construcție, cauzându-i proprietarului un prejudiciu material considerabil în sumă de 40 800 lei;

- la datat de 23 noiembrie 2013, aproximativ la ora 22:30, a pătruns cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX pe teritoriul SRL „Linavan”, amplasat în extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, care conform contractelor de

vânzare-cumpărare nr. 2886/04 din 04.06.2004 și nr. 2748/0 din 25.05.2004, îi aparține lui Babii Vasile, unde continuându-si acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței și contrar prevederilor art. 29 a Constituției RM, ce garantează inviolabilitatea domiciliului și a art. 8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale, fără consimțământul lui Babii Vasile sau altor lucrători, s-a aflat pe teritoriul întreprinderii, refuzând să o părăsească la cererea paznicilor Lungu Mihail și Lupașco Coneliu;

- la datat de 04 decembrie 2014, aproximativ la ora 23:00, a pătruns cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX pe teritoriul SRL „Linavan”, amplasat în extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, care conform contractelor de vânzare-cumpărare nr. 2886/04 din 04.06.2004 și nr. 2748/0 din 25.05.2004, îi aparține lui Babii Vasile, unde continuându-si acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței și contrar prevederilor art. 29 a Constituției RM, ce garantează inviolabilitatea domiciliului și a art. 8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale, fără consimțământul directorului Babii Vasile sau altor lucrători, a pătruns pe teritoriul întreprinderii unde apropiindu-se de semiremorca de model „VAN HOOL” cu n/î XXX, i-a deteriorat farul de indicare a direcției;

- la datat de 30 decembrie 2014, pe la ora 11:30, s-a apropiat de teritoriul SRL „Linavan” din extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, ce-i aparține lui Babii Vasile conform contractelor de vânzare-cumpărare nr. 2886/04 din 04.06.2004 și nr. 2748/0 din 25.05.2004, unde continuându-și acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței, încălcând art. 29 a Constituției RM și art. 8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale, fără consimțământul lui Babii Vasile sau altor lucrători, a pătruns pe teritoriul întreprinderii și apropiindu-se de șopronul pentru depozitare a lăzilor, a cărui construcție era autorizată de primăria localității Parcovă, a efectuat unele măsurări, refuzându-i lui Babii Vasile părăsirea teritoriului;

- la datat de 03 ianuarie 2014, pe la ora 01:15, a pătruns cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser” cu n/î XXX pe teritoriul SRL „Linavan” din extravilanul localității Parcovă, r-nul Edineț, care conform contractelor de vânzare-cumpărare nr. 2886/04 din 04.06.2004 și nr. 2748/0 din 25.05.2004, îi aparține lui Babii Vasile, unde continuându-si acțiunile ilegale îndreptate spre violarea reședinței și contrar prevederilor art. 29 a Constituției RM, ce garantează inviolabilitatea domiciliului și a art. 8 a Convenției Europene a Drepturilor Omului, ce garantează inviolabilitatea vieții private și de familie, asigurând dreptul persoanei la respectarea sediului său social și al localurilor sale profesionale, fără consimțământul directorului Babii Vasile, s-a aflat ilegal pe teritoriul respectivei întreprinderi;

- la datat de 08 noiembrie 2013, pe la ora 11:20, când împreună cu executorul judecătoresc Bordeianu Marcela au pătruns intenționat cu automobilul de model „Toyota Land Cruiser”, cu n/î XXX, sub conducerea primului, fără consimțământul administrației SRL „Linavan” pe teritoriul ce-i aparține cu drept de proprietate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 2254 din 24.05.2004, refuzând contrar prevederilor art. 29 din Constituția RM, care garantează inviolabilitatea domiciliului,

părăsirea lui la solicitarea contabilului Parasca Liliana, până la apariția directorului întreprinderii ce le-a comunicat despre somația organelor de drept.

Suplimentar declarațiilor părților vătămate și ale martorilor oculari, pe care instanța de apel le-a considerat relevante și suficiente pentru demonstrarea vinovăției inculpatului Ababii Constantin (f.d. 148-151, vol. IX), a reținut că partea vătămată Babii Vasile a înaintat 7 plângeri la poliție privind comiterea de către inculpat a violării de domiciliu, plângerile fiind înaintate și de către părțile vătămate Lungu Mihai și Lupașcu Cornelii (f.d. 154, vol. IX).

Având în vedere materialele cauzei, și anume contractele de vânzare-cumpărare a imobilelor în litigiu și de arendă, inclusiv hotărârile judecătorești ale instanței civile privind drepturile SRL „Linavan” și SRL „Bronic Nord” (f.d. 25-27, 105-110, v.1; 30-32, 41, 45-46, 64-67, v.2; 54-55, 58-63, 186, 192, v.4; 115, v.6; 34-35, 140-148, v.7 și 2-23, v.9), instanța de apel a constatat existența unui conflict între administratorii societăților comerciale nominalizate, care însă nu acordă inculpatului Ababii Constantin dreptul de a exercita pretențiile sale printr-o modalitate ilegală, și anume comiterea infracțiunii de violare de domiciliu.

În acest sens, instanța de apel a menționat că SRL „Linavan”, deși în perioada de referință nu avea totalmente terenul îngrădit, potrivit actelor autentificate notarial și înregistrate în modul corespunzător la OCT Edineț, dispunea la acel moment de dreptul de proprietate asupra construcțiilor amplasate pe teren, care i-au fost transmise în arendă încă în anul 2012 de către primăria Parcova, cu înstrăinarea ulterioară a bunurilor imobile, fapt despre care inculpatul Ababii Constantin cunoștea. Astfel că, pretențiile de ordin funciar, precum și litigiile de ordin administrativ apărute pe acest fond urmau a fi soluționate în proceduri civile.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că pătrunderea și rămânerea ilegală de către inculpatul Ababii Constantin pe teritoriul gestionat de SRL „Linavan”, al cărui administrator este Babii Vasile și cu care se afla în litigiu, inclusiv cu deteriorarea intenționată a țiglei metalice, precum și refuzul de a-l părăsi, în toate cele unsprezece cazuri, reprezintă infracțiune de violare de domiciliu, prevăzută de art.179 Cod penal.

În sensul expus, instanța de apel și-a exprimat dezacordul cu constatările primei instanțe referitor la pretinsul drept de proprietate pe care de facto inculpatul Ababii Constantin l-ar fi avut la momentul pătrunderii pe teritoriul SRL „Linavan”, în contextul soluțiilor judiciare ulterior adoptate, de rând ce de jure, în perioada de referință, dreptul de proprietate asupra acestora era înregistrat după SRL „Linavan”.

Suplimentar, instanța de apel a apreciat drept inacceptabilă concluzia primei instanțe cu privire la gradul prejudiciabil redus al celor unsprezece cazuri de pătrundere ilegală a lui Constantin Ababii pe teritoriul SRL „Linavan”, or, unele dintre acestea s-au soldat cu deteriorarea bunurilor și aplicarea actelor de violență, rezultând în cauzarea prejudiciilor materiale, fapt care, în opinia instanței de apel, a denotat inaplicabilitatea prevederilor art.14 alin.(2) Cod penal în speță, cu atât mai mult că soluția primei instanței în acest sens este una contradictorie și cu sens dublu, fapt invocat de către procuror în apel, or nu poate fi reținut la caz, pe de o parte, lipsa în acțiunile lui Ababii Constantin a elementelor infracțiunii de violare a domiciliului, iar pe de altă parte, neatingerea prin acțiunile sale a pragului sau gradului prejudiciabil sporit, pentru a fi aplicate prevederile art.14 alin.(2) Cod penal.

Instanța de apel a considerat inconsistentă versiunea inculpatului privind pretinsul acces liber pe teritoriul SRL „Linavan”, din considerentul lipsei unei îngrădiri

ce strict ar delimita hotarele, în situația în care inculpatul a fost prevenit de multiple ori de către Babii Vasile de a-l părăsi, totodată, drumul de acces spre SRL „Bronic-Nord” nefiind plasat pe teritoriul SRL „Linavan”.

Având în vedere prevederile art.29 din Constituția RM, art.8 CEDO, explicațiile doctrinare privind noțiunea de „domiciliu” în dreptul penal și făcând trimitere la constatările CtEDO în cauza Societățile Colas Est și alții c. Franței, instanța de apel a considerat că reședința SRL „Linavan”, cu blocul administrativ, construcțiile în care muncesc angajații și spațiile destinate pentru traiul paznicilor cad sub incidența noțiunii de „domiciliu” sub aspect penal.

Luând în considerare prevederile art.16 alin.(2), 60 alin.(1) lit.a) Cod penal, instanța de apel a constatat că inculpatul Ababii Constantin nu poate fi tras la răspundere penală pentru comiterea a 11 episoade de violare de domiciliu, săvârșite în perioada de timp cuprinsă între august 2013 – februarie 2014, din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală, procesul penal urmând a fi încetat în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

4.2. Referindu-se la învinuirea înaintată inculpatei Bordeianu Marcela în baza art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal, instanța de apel a considerat că achitarea inculpatei a fost justificată.

În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că în ziua de 08 noiembrie 2013, Ababii Constantin a înaintat inculpatei Bordeianu Marcela o cerere, solicitându-i în temeiul art.25 Cod de executare, înregistrarea faptului efectuării construcțiilor pe teritoriul complexului ce-l administrează din extravilanul comunei Parcova, r-nul Edineț, urmat de încheierea contractului de prestare a serviciilor nr.2 din 08.11.2013, obiectul căruia era constatarea faptelor și a stărilor de fapt (f.d. 26), consemnate în conținutul procesului-verbal de constatare a faptului și stării de fapt din 08.11.2013 (f.d. 25, v.2).

Asupra acestor chestiuni, instanța de apel a reținut că potrivit art.22 alin.(1) lit.j) Cod de executare, executorul judecătoresc este în drept să constate, la cererea persoanei interesate, fapte și stări de fapt, reglementări suplimentare fiind stabilite în art.25 Cod de executare. La rândul său, prevederile art.7 lit.k) al Legii privind executorii judecătorești nr.113 din 17.06.2010 (în vigoare din 23.07.2010), la fel le acordă acestora posibilitatea de a constata în afara procedurii de executare, la cererea persoanei interesate, stările de fapt, al cărui act constatator are forță probantă.

Instanța de apel a constatat că din conținutul răspunsului nr.230 din 26.02.2014, oferit de către președintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, rezultă că în temeiul art.25 Cod de executare, executorul judecătoresc poate constata fapte și stări de fapt, la solicitarea persoanei cointeresate, ceea ce nu implică necesitatea deținerii documentului executoriu, doar încheindu-se un contract dintre părți, astfel încât din conținutul procesului-verbal de constatare încheiat dintre inculpați rezultând că la efectuarea constatării nu s-au întâmpinat obstacole, hotarele proprietății SRL „Linavan” nefiind marcate într-un mod vizibil, fiind imposibilă delimitarea lor.

Suplimentar, instanța de apel a constatat că din conținutul răspunsului șefului Secției executori judecătorești al Ministerului Justiției al RM nr.04/4360 din 05.05.2015 rezultă că, potrivit art.25 Cod de executare, la solicitarea persoanei cointeresate, executorul judecătoresc poate constata orice fapt și stare de fapt, inclusiv în vederea executării încheierii de asigurare a probelor, constatarea făcându-se printr-un act în care sunt descrise doar stările și faptele prezente obiectiv, fiind posibilă

efectuarea de înregistrări cu utilizarea mijloacelor tehnice, care au forță probantă și pot fi folosite în procesul de judecată (f.d. 61, v. 2).

În context, instanța de apel a constatat că nicio probă existentă la materialele cauzei nu confirmă acuzațiile aduse inculpatei Bordeianu Marcela, iar invocarea de către partea acuzării a lipsei unui document executoriu și, în acest mod, nerespectarea prevederilor art.25 Cod de executare, este nefondată și contrară prevederilor acestei norme.

Astfel, instanța de apel a considerat că inculpata Bordeianu Marcela a intrat pe teritoriul SRL „Linavan” în vederea exercitării obligațiilor profesionale și respectării condițiilor contractului încheiat cu Ababii Constantin privind constatarea faptelor și stărilor de fapt, nefiind prezentate probe ce ar demonstra pătrunderea sau rămânerea ei ilegală pe acest teritoriu, contrar permisiunii proprietarului Babii Vasile sau al altor muncitori, ce au comunicat în exclusivitate cu inculpatul Ababii Constantin.

Instanța de apel a considerat necesar să menționeze că un alt executor judecătoresc a întreprins acțiuni cu conținut analogic privind constatarea faptelor și stărilor de fapt, la fel acționând în lipsa unui document executoriu, prin actul de constatare din 19-20.08.2013 și procesul-verbal din 08.11.2013, constatând că pe terenul cu nr. cadastral 4138.1011.68 din extravilanul com. Parcova, r-nul Edineț, derulează lucrări la construcția nefinisată din carcase metalice cu temelie betonată și acoperiș nefinisat, construit din bârne de metal lemnos și fâșii din tablă (f.d. 98-100, v.6).

Mai mult decât atât, instanța de apel a constatat că din conținutul celor relatate de către Bordeianu Marcela și procesul-verbal de constatare a faptelor, întocmit de către aceasta, nu rezultă existența vreunor obstacole pe care le-ar fi întâmpinat în cadrul exercitării acțiunilor întreprinse, ea nefiind sancționată disciplinar pentru nerespectarea obligațiilor profesionale, iar din răspunsurile prezentate de către presedintele Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești și șeful Secției executori judecătorești al Ministerului Justiției, rezultând conformarea ei cu cerințele legale.

Astfel, concluzionând asupra lipsei probelor ce ar dovedi că inculpata Bordeianu Marcela a acționat contrar obligațiilor profesionale și normelor legale, instanța de apel a considerat necesară achitarea ei de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal, pe motiv că acțiunile ei nu întrunesc elementele infracțiunii.

4.3. Referindu-se la învinuirea înaintată lui Ababii Constantin în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal, instanța de apel a constatat că pe lângă sesizarea OUP și depunerea mărturiilor acuzatorii de către partea vătămată, vinovăția inculpatului se confirmă prin conținutul procesului-verbal de examinare a imaginilor video din 16.12.2013, stocate pe un disc CD-R „Verbatim”, ridicat de la directorul SRL „Linavan”, Babii Vasile, recunoscut și anexat în calitate de corp delict din conținutul căruia rezultă că, Ababii Constantin le-a aplicat paznicilor Lupașcu C. și Lungu M. lovituri cu pumnii pe teritoriul SRL „Linavan” (f.d. 117-119 v.3), iar din raportul de constatare medico-legală nr.943 din 03.12.2013 și de expertiză medico-legală nr.04 D din 30.12.2013, se constată că lui Lungu Mihail i-au fost cauzate leziuni corporale medii (f.d. 122, 123, v.3).

Instanța de apel a constatat că ulterior, în cadrul examinării cauzei în prima instanță, la solicitarea părții apărării, a fost dispusă efectuarea expertizei medico-legale în comise, care prin raportul nr. 377 din 29.09.2015, a constatat la Lungu Mihail

leziuni corporale care nu infirmă constatările raportului de expertiză medico-legal inițial cu privire la existența vătămarilor corporale medii, comisia de experți expunându-se doar în limita datelor prezentate ei spre soluționare (f.d. 99-104, v.7).

Instanța de apel a ținut să menționeze că părțile vătămate Lungu M. și Lupașcu C. au dat declarații constante privind maltratarea lor de către Ababii Constantin pe tot parcursul urmăririi penale și în instanțele de judecată, solicitând tragerea lui la răspunderea penală, fapt ce denotă consecutivitatea lor, iar în lipsa unor date obiective ce ar determina netemeinicia celor relatate de ei, instanța de apel a apreciat respectivele declarații ca fiind veridice, ce se află în coroborare cu restul probelor materiale administrate pe caz, inclusiv raportul de expertiză medico-legală nr.943 din 30.12.2013, prin care s-au consemnat la Lupașcu Corneliu leziuni corporale neînsemnate sub formă de echimoză la umărul stâng, motiv pentru care au devenit inacceptabile concluziile primei instanțe cu privire la pretensele contradicții dintre depozițiile lui Babii V. și Lungu M., care în opinia instanței de apel au fost inapte să contrazică faptele constatate pe caz.

Instanța de apel a menționat că existența unui conflict dintre inculpat și paznici cu aplicarea violenței se confirmă inclusiv prin raportul de constatare medico-legală nr.921 din 25.11.2013, potrivit căruia la Ababii Constantin au fost stabilite leziuni corporale ușoare (f.d. 174, v. 5), respectivele acțiuni rezultând și din înregistrările video de pe suportul CD, prezentat OUP de către Babii V., cu cercetarea lui, recunoașterea în calitate de corp delict și anexarea la materialele cauzei penale, conform prevederilor art.93 Cod de procedură penală, fiind vizionate în instanța de apel, dat fiind că concluzia primei instanțe referitor la „nulitatea lor în sensul art.251 Cod de procedură penală”, este una incorectă, nefiind constatate în sensul art.94-95 Cod de procedură penală, temeiuri de declarare a inadmisibilității respectivelor probe, ce au fost administrate cu respectarea normelor procesual-penale.

4.4. Referindu-se la învinuirea înaintată lui Ababii Constantin în baza art.287 alin.(1) și (3) Cod penal, instanța de apel a constatat că, prin plângerile părților vătămate Lungu Cornel, Botnaru Ghenadie, Gorbuli Vitalie din 21.08.2013 și a lui Rusanovschi Vladislav din 10.09.2013, se solicită tragerea la răspundere penală a lui Ababii Constantin pentru injurie și amenințarea cu răfuială fizică în ziua de 18 august 2013, în jurul orei 10:00, în timp ce se aflau cu acordul primarului la pescuit împreună cu alți consăteni pe teritoriul fostului complex de creștere a porcinelor, amplasat în extravilanul comunei Parcova, cu distrugerea automobilului și a undițelor lui Gorbuli Vitalie (f.d. 5), fapt confirmat în cadrul audierilor (f.d. 26-27; 31-32; 37-38; 54 – 56, v.3), precum și prin declarațiile martorilor Cristi și Vasile Lungu (f.d. 7-9, v.3), primarul comunei Parcova confirmând acordul verbal dat părților vătămate privind pescuitul, dat fiind faptul că contractul încheiat dintre Primăria comunei Parcova cu Ababii Constantin, privind arendarea bazinului acvatic, nu mai avea forță juridică ca urmare a neonorării de către ultimul a obligațiilor contractuale (f.d. 10, v.3).

Instanța de apel nu a acceptat argumentele date de prima instanță privind interpretarea noțiunii de „loc public” în speță, în situația în care conflictul a derulat lângă bazinul acvatic, o parte din care era arendat de SRL „Bronic-Nord”, cealaltă parte aflându-se în gestionarea primăriei Parcova. Suplimentar, instanța de apel a constatat că inculpatul, amenințându-i în public pe Lungu Corneliu în prezența fiului minor Lungu Cristi și tatălui său Lungu Vasile cu aplicarea violenței fizice, precum și aplicând în privința lui Botnaru Ghenadie în prezența lui Vitalie Gorbuli și Vadim

Rusanovschi a violenței, printr-o încălcare grosolană a ordinii publice, manifestată prin acțiuni de înjosire, umilire și intimidare a persoanelor, care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită, cu deteriorarea undițelor și expunerea amenințărilor de răfuială cu asmuțirea câinilor, a comis fapta de huliganism, prevăzută la art.287 alin.(1) Cod penal.

Referindu-se la al alt episod de huliganism, instanța de apel la fel a considerat dovedită vinovăția inculpatului, reținând depozițiile lui Ciubotaru Veniamin, susținute de către Tcaciuc Alexandru, Bulău Valeriu și Dabija Ion, privind comiterea de către Ababii Constantin a huliganismului agravat, prin efectuarea pe teritoriul SRL „Linavan”, în prezența primului, a unei împuscături din pistol, cu deteriorarea cauciucului și farului camionului parcat, fapt ce rezultă din conținutul procesului-verbal de examinare la 03.01.2014 a teritoriului SRL „Linavan” cu planșa fotografică anexată la el, fiind depistat și ridicat un tub de cartuș și un glonț (f.d. 5-10, v.4), în aceeași zi la reședința lui Ababii Constantin fiind ridicat pistolul de model „Baikal-442”, precum și permisul de port armă, prin raportul de expertiză nr.141-142 din 30.01.2014, constatându-se că tubul de cartuș cu calibrul de 9x18 mm și glontecele cu calibrul de 9 mm, ridicate de la fața locului și prezentate examinării, au fost trase din pistolul de model „Baikal 442”, ce-i aparține lui Ababii Constantin (f.d. 36-37, v. 4).

Constatând vinovăția inculpatului în comiterea episoadelor de huliganism, pe învinuirea în baza art.287 alin.(1) Cod penal, luând în considerare prevederile art.16 alin.(2) și 60 alin.(1) lit.b) Cod penal, instanța de apel a constatat că inculpatul Ababii Constantin nu poate fi tras la răspundere penală din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere penală, procesul penal urmând a fi încetat în temeiul art.391 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală.

4.5. Constatând vinovăția inculpatului Ababii Constantin de comiterea infracțiunilor prevăzute la art.152 alin.(2) lit.d) și 287 alin.(3) Cod penal, statuând asupra individualizării pedepsei, instanța de apel a dat deplină eficiență dispozițiilor art.61 Cod penal, ce țin de scopul pedepsei în restabilirea echității sociale întru prevenirea continuării activității criminale, luând în considerare și criteriile generale de individualizare a pedepsei, stipulate la art.75 Cod penal, și anume gravitatea faptelor comise, care prin prisma art.16 alin.(4) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor grave, caracterul lor prejudiciabil și atitudinea manifestată de făptuitor față de urmările survenite, în lipsa unei căințe sincere.

De asemenea, instanța de apel a ținut cont inclusiv de lipsa antecedentelor penale, caracteristica pozitivă de la locul de trai, încadrarea în câmpul muncii, neafllarea la evidența narcologică sau psihiatrică fiind circumstanțe atenuate și, astfel, a conchis că nu este rațional ca inculpatul să execute întreaga pedeapsă stabilită cu închisoarea, urmând a fi suspendată parțial executarea pedepsei aplicate.

4.6. Cu referire la acțiunea civilă, conducându-se de prevederile art.397 pct.1) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat necesar de a dispune încasarea din contul lui Ababii Constantin în beneficiul SRL „Linavan”, administrată de către Babii Vasile, a prejudiciului material cauzat prin deteriorarea țiglei metalice, în mărime de 40800 lei.

În motivarea acestei soluții, instanța de apel a menționat că la etapa urmăririi penale SRL „Linavan” a fost recunoscută drept parte vătămată, în calitate de reprezentant fiind recunoscut Babii Vasile, care a și formulat cerințe de recuperare a daunei cauzate prin infracțiune (f.d. 78, vol. 1).

Referitor la pretențiile de ordin material formulate de către Lungu Mihail și Gorbuli Vitalie, instanța de apel le-a considerat drept nefondate, având în vedere că aceștia nu au prezentat probe în susținerea pretențiilor invocate.

5. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recursuri ordinare de către:

- procuror, la data de 02 noiembrie 2018 – care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea achitării inculpatei Bordeianu Marcela, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către instanța de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra achitării inculpatei; - instanța nu a ținut cont de faptul că inculpata, având încheiat un contract cu Ababii Constantin, urma să verifice actele ultimului, să identifice care fapt urmează a fi constatat, să solicite de la OCT informație privind bunurile imobile și, la constatarea vreunor litigii civile, să identifice partea oponentă și să o preavizeze cu referire la necesitatea constatării faptelor, acțiuni care însă nu au fost întreprins și au dus la încălcarea drepturilor și libertăților persoanei; - instanța nu s-a expus referitor la recalificarea acțiunilor inculpatei, fie în baza legii penale, fie conform legii contravenționale;

- inculpat, la 31 octombrie 2018 – care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a deciziei, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, pe motiv că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei și eronat a conchis asupra vinovăției lui; - nu au fost întrunite elementele infracțiunilor incriminate.

6. Judecând recursurile ordinare declarate de către procuror și inculpat, în raport cu motivele invocate și materialele dosarului, Colegiul penal concluzionează că recursul ordinar declarat de către procuror urmează a fi respins ca inadmisibil, iar cel al inculpatului admis și casată parțial decizia instanței de apel, cu menținerea sentinței, din următoarele considerente.

Potrivit recursurilor declarate în respectiva cauză penală, ca temei de casare a deciziei instanței de apel, procurorul a invocat prevederile art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, iar inculpatul art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, precum și în cazul în care nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror.

După cum rezultă din conținutul acestuia, autorul recursului nu este de acord cu achitarea inculpatei Bordeianu Marcela de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal, considerând că vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost pe deplin dovedită prin materialul probator administrat în cadrul urmăririi penale și că instanțele de fond incorect au dispus achitarea ei, pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Colegiul penal constată că temeiul invocat de către autorul recursului nu persistă în cauză, deoarece așa cum reiese din sentință, precum și din decizia instanței de apel, instanțele, contrar celor invocate de către acuzator, au analizat obiectiv toate probele administrate și prezentate pe acest capăt de învinuire.

Astfel, instanța de fond, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de către părți și, ținând seama de prevederile art.27 Cod de procedură penală, le-a apreciat obiectiv, sub toate aspectele, care au format convingerea instanței că, în cauză, acțiunile imputate inculpatei nu întrunesc elementele acestei infracțiuni.

La rândul său, instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, suplimentar a verificat minuțios toate probele sus menționate și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind achitarea inculpatei de sub învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(3) lit.a) Cod penal.

Astfel, instanța de apel corect a indicat că lipsesc probe ce ar demonstra că Bordeianu Marcela a acționat contrar obligațiilor profesionale și normelor legale, or, acuzarea, nici în prima instanță și nici în instanța de apel, nu a prezentat suficiente probe directe, utile și veridice, care în ansamblu, ar corobora între ele și care ar confirma integral vinovăția inculpatei în cele incriminate.

Consecvent, instanța de recurs reiterează prevederile art.8 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală, potrivit cărora persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Prin urmare, Colegiul penal, ca și în cazul instanțelor ierarhic inferioare, conchide că probele administrate de către organul de urmărire penală, puse la dispoziția instanțelor de judecată, nu dau temei la o stabilire sigură, incontestabilă și fără echivoc a vinovăției inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate, hotărârea privind achitarea acesteia fiind justă și în conformitate cu normele naționale și internaționale.

Complementar, Colegiul penal remarcă că recursul se referă la același aspect invocat și în apel, argumentele expuse de recurent fiind apreciate corespunzător de către instanța de apel, conform art.414 Cod de procedură penală, care examinându-le în ansamblu, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Subsecvent, instanța de recurs își însușește în întregime alegațiile instanței de apel, redate succint la pct.4 al prezentei decizii și consideră că o expunere repetată asupra lor este inutilă, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, în pct.37 al Hotărârii a statuat că, dacă art.6 § 1 din Convenția EDO obligă instanțele să își motiveze deciziile, acesta nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, 19.04.1994*). Cu toate acestea, noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă care nu și-a motivat decizia, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară fie prin alt mod, să fi examinat totuși în mod real chestiunile esențiale supuse atenției sale și să nu se fi mulțumit să confirme pur și simplu concluziile unei instanțe inferioare (*Helle împotriva Finlandei, 19.12.1997*).

Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde atât fondul apelului declarat de către procuror, cât și temeiurile de fapt și de drept care au fost puse la baza

soluției, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel în această parte fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Deci, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești în partea contestată de către procuror.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpat.

După cum rezultă din conținutul acestuia, autorul recursului nu este de acord cu condamnarea sa pentru infracțiunile imputate, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei, în acțiunile lui lipsind elementele acestor infracțiuni.

Colegiul penal reține că, prin sentința Judecătorei Edineț din 30 iunie 2016, Ababii Constantin a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(1) și 287 alin.(3) Cod penal, pe motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor; încetat procesul penal intentat în baza art.287 alin.(1) Cod penal, pe motiv că fapta constituie o contravenție, cu încetarea procesului contravențional și liberarea de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului de prescripție și recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Instanța de apel, în rezultatul examinării apelurilor declarate de către procuror și avocatul Odobescu Ghenadie în numele SRL „Linavan” a casat sentința și a pronunțat o nouă hotărâre, prin care Ababii Constantin a fost liberat de răspundere penală în baza art.179 alin.(1) și art.287 alin.(1) Cod penal, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, cu încetarea procesului penal și recunoscut vinovat și condamnat în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal la 5 ani închisoare și în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(1) Cod penal i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu suspendarea parțială a executării pedepsei definitive, urmând ca 3 ani de închisoare să fie executați în condiții de detenție, iar în rest să fie suspendată executarea pe o perioadă de probațiune de 3 ani. Totodată, acțiunea civilă a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul inculpatului în beneficiul SRL „Linavan” a prejudiciu material în mărime de 40800 lei.

Examinând materialele cauzei, prin prisma pretențiilor invocate în recursul inculpatului, Colegiul penal constată că acesta este întemeiat și că instanța de apel eronat a admis apelurile declarate de către procuror și avocatul Odobescu Ghenadie în numele SRL „Linavan”, sentința primei instanțe fiind una corectă.

Astfel, instanța de recurs consideră că, prima instanță a verificat sub toate aspectele, complet și obiectiv probele administrate în cauza penală, prin analiza și coroborarea lor cu alte probe, apreciindu-le în conformitate cu prevederile art.26, 27, 99-101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității fiecărei probe în parte și just a ajuns la soluția adoptată.

În partea condamnării inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal, Colegiul penal reține că inculpatul invocă precum că în acțiunile lui nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Analizând temeiul invocat, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Or, Colegiul penal precizează că sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective, adică persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea.

Consecvent, instanța de recurs constată că, prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de către părți, a audiat inculpatul, partea vătămată și martorii, a cercetat materialele administrate de către organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal a fost dovedită integral.

Probele indicate în hotărârea primei instanțe, care au format convingerea privind vinovăția inculpatului de comiterea acestei infracțiuni au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de către instanță.

Colegiul constată că prima instanță a examinat cauza penală deferită judecării, inclusiv sub aspectul argumentelor invocate în recurs, pronunțând o hotărâre în conformitate cu prevederile art.385 și 394 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că, în contextul expus, reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor primei instanțe în partea condamnării inculpatului în baza art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanță, dat fiind că, în cazul în care aceasta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestei instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a primei instanțe, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.152 alin.(2) lit.d) Cod penal.

În partea condamnării inculpatului în baza art.287 alin.(3) Cod penal și liberării de răspundere penală pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului de prescripție, de către instanța de apel, Colegiul penal menționează următoarele.

Conform art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.389 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată. Sentința de condamnare nu poate fi bazată pe

presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor.

În context, Colegiul penal precizează și unul din principiile de bază ale procedurii penale, statuat la art.8 alin.(1) și (3) Cod de procedură penală și potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Astfel că, în temeiul art.24 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane, iar instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconcepțută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii, sarcina prezentării probelor învinuirii revinându-i procurorului.

În speță, Colegiul penal sesizează că aceste prevederi legale, deși sunt obligatorii, nu au fost respectate de către instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel, or, instanța de apel, în partea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal, nu a luat în considerare dacă a existat pericolul real pentru viața și sănătatea persoanelor, or în speță nu s-a demonstrat că inculpatul a tras în roata autocamionului de model „Renaul Midlun” ce staționa pe teritoriul SRL „Linavan”. Mai mult, martorul Ciubotaru Veniamin, care în noaptea din 02-03.01.2014 își exercita atribuțiile de paznic pe teritoriul societății, a declarat că inculpatul, care se afla la o distanță de aproximativ 20m de el a efectuat o împușcătură, însă nu știe în ce direcție. Că acel foc de armă a fost tras în roata camionului nu a văzut, despre acest fapt a auzit din alte surse, iar la locul faptei nu a văzut nici un cartuș (f.d.57-58 v.6).

La baza învinuirii aduse, acuzatorul de stat a prezentat drept probe și actele cauzei: procesele-verbale de cercetare de la fața locului și de percheziție din 03.01.2014 și raportul de expertiză nr.141-142 din 30.01.2014, din care însă nu se face dovada certă a întrunirii în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(3) Cod penal.

La fel, nu au fost administrate de către organul de urmărire penală probe care să facă dovada comiterii de către inculpat și a infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, or așa cum a stabilit prima instanță, reieșind din declarațiile inculpaților, ale părții vătămate și ale martorilor, precum și actele cauzei, Ababii Constantin, în zilele indicate în rechizitoriu, se deplasa împreună cu executorul judecătorec Bordeianu Marcela spre SRL „Bronic-Nord”, ce-i aparține cu drept de proprietate, pe drumul public asfaltat, cu acces liber, pentru constatarea stării de fapt a bunurilor SRL „Bronic-Nord”.

Mai mult, din materialele cauzei reiese că învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal i-a fost adusă inculpatului începând cu luna

august 2013, atunci când clădirea SC „Linavan” SRL era doar o carcasă de metal, neîngrădită, iar drumul asfaltat, pe care se deplasa inculpatul, menționat și mai sus, era proprietatea administrației publice locale.

De asemenea, instanța de recurs consideră că prima instanță corect a apreciat critic hotărârile judecătorești prezentate de către acuzatorul de stat întru probarea învinuirii aduse, acestea fiind casate prin hotărâri ale instanțelor ierarhic superioare, care au anulat autorizația de construcție nr.2 din 04.11.2013 și certificatul de urbanism pentru proiectare nr.2 din 24.08.2013, eliberate persoanei juridice SC „Linavan” SRL (f.d.140-148 v.7).

La fel, corect instanța a respins proba cu CD-urile pe care sunt stocate înregistrările video ale momentului pătrunderii inculpatului în depozit, pe motiv că acestea au fost efectuate în lipsa unei autorizații ale judecătorului de instrucție, cauză ce duce la declararea nulității probei în conformitate cu prevederile art.251 Cod de procedură penală.

În concluzie, prima instanță corect a conchis că organul de urmărire penală nu a administrat și nu a prezentat probe care să dovedească incontestabil vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.179 alin.(1) și 287 alin.(3) Cod penal, acesta urmând a fi achitat, pe motiv că faptele nu întrunesc elementele infracțiunilor imputate.

Consecvent, Colegiul penal menționează că potrivit art.387 alin.(1) și (2) pct.2) Cod de procedură penală, odată cu sentința de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sunt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. În cazul când se dă o sentință de achitare, instanța nu se pronunță asupra acțiunii civile dacă inculpatul a fost achitat pentru că nu sunt întrunite elementele infracțiunii sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei, prevăzute în art.35 al Codului penal.

În circumstanțele în care inculpatul a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, soluția primei instanțe de a nu se expune asupra acțiunii civile înaintate de către SC „Linavan” SRL este justă.

În partea ce ține de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, Colegiul penal consideră că prima instanță corect a conchis că materialul probator administrat de către organul de urmărire penală și pus la baza învinuirii nu este suficient pentru a proba vinovăția inculpatului de comiterea acestei infracțiuni.

Or, probele administrate, care au fost cercetate nemijlocit și sub toate aspectele de către prima instanță, fiind apreciate în mod obiectiv, în conformitate cu prevederile art.314 Cod de procedură penală, nu fac dovada decât a faptului agresării verbale, cu cuvinte injurioase a persoanelor care, în data de 18 august 2013, pescuiau în bazinul acvatic din extravilanul localității Parcova, r-nul Edineț, acțiuni care se încadrează în prevederile art.354 Cod contravențional – huliganism nu prea grav.

Astfel că, în temeiul art.332 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care fapta persoanei constituie o contravenție administrativă, instanța încetează procesul penal și, concomitent, soluționează cauza conform prevederilor Codului contravențional al Republicii Moldova.

Consecvent, potrivit art.30 alin.(2) și (5) Cod contravențional, termenul general de prescripție a răspunderii contravenționale este de un an și începe să curgă de la data

săvârșirii contravenției și până la data rămânerii definitive a hotărârii cu privire la cauza contravențională.

Totodată, potrivit art.26 lit.d) Cod contravențional, înlăturarea răspunderii contravenționale pentru fapta ce conține elementele constitutive ale contravenției are loc în cazul prescripției răspunderii contravenționale.

Potrivit actului de învinuire, infracțiunea a fost comisă la data de 18 august 2013, prescripția răspunderii contravenționale, în speță, fiind scadentă la data de 18 august 2014, prima instanță, având în vedere prevederile art.441 alin.(1) lit.b) Cod contravențional, corect dispunând încetarea procesului contravențional, pe motivul prescripției răspunderii contravenționale.

Prin urmare, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.8 alin.(1) și (3), 24 alin.(1) și (2), și 26 alin.(3) Cod de procedură penală și eronat a constatat vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

De asemenea, Colegiul penal ține să reitereze că probele indicate în hotărârea primei instanțe, care au format convingerea privind vinovăția inculpatului de comiterea contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de către instanță, argumentele recurentului la acest capitol nefiind justificate.

Subsecvent, instanța de recurs, în contextul celor relatate, consideră că reiterarea alegațiilor primei instanțe în partea recunoașterii vinovăției lui Ababii Constantin de comiterea contravenției prevăzute de art.354 Cod contravențional este inoportună or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate, pe care și le însușește în totalitate, atât sub aspectul stării de fapt, cât și celei de drept.

Având în vedere cele expuse în pct.6 al prezentei decizii, Colegiul penal conchide că starea de fapt și de drept stabilită în sentință este în concordanță cu circumstanțele constatate și probele administrate, hotărârea instanței fiind adoptată în conformitate cu prevederile normelor penale și procedurale pertinente speței.

Astfel, conform art.435 alin.(1) pct.2) lit.a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art.427 Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârea instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Reținând cele invocate, Colegiul conchide că eroarea comisă de instanța de apel urmează a fi corectată prin casarea parțială a deciziei instanței de apel în latura penală și latura civilă, și menținerea sentinței în această parte.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Formusații Andrei, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2018, în privința lui **Bordeianu Marcela XXX**.

Se admite recursul ordinar declarat de către inculpatul Ababii Constantin, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 12 septembrie 2018, în privința lui **Ababii Constantin XXX**, cu menținerea sentinței Judecătoriei Edineț din 30 iunie 2016 în această parte, în latura penală și latura civilă.

În rest, dispozițiile hotărârilor contestate referitor la corpurile delictive se mențin.
Decizia este irevocabilă.
Decizia motivată, pronunțată la data de 16 mai 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac